

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6:50
za en mesec " " 2:20

V upravnishvu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1:70

Za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

SLOVENE

Inserati:
Enostop. pettirvsta (72 mm):
za enkrat . . . 13 h
za dvakrat . . . 11 "
za trikrat . . . 9 "
za več kot trikrat . . . 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta à 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja
vsak dan, izveniš nedelje
in praznike, ob pol 6. uri
popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo.
Uredniškega telefona štev. 74.

Političen list za slovenski narod

Upravišstvo je v Kopitarjevih ulicah štev. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.
Upravišškega telefona štev. 188.

Položaj v Makedoniji.

(Izvirno poročilo.)

Trpljenje kristjanov. — Turška in arnavtska nasilstva. — Medsebojni boji. — Spopadi z vojaki. — Zbor vstajev. — Izseljevanje v Ameriko. — Raznoterosti.

Bitolj, 29. junija.

Če človek opazuje, kaj se vse godi po Stari Srbiji in Makedoniji, se mora z bolešno dušo in tužnim srcem vprašati. So li to „reforme“, ki jih je podarila Evropa temu nesrečnemu narodu, tlačnemu že več kot pet vekov. Turki pobijajo, Arnauti morijo, Bolgari koljejo, Srbi in Grki ubijajo in vse potolčejo, turški vojaki prelivajo kri, nikjer pa ni sodnika ne kazni; nikdo ne poizkuša storiti konec temu divjemu brezvladju. Še več — mnogi si na vso moč prizadevajo, da se ta položaj ne samo ohrani, ampak še poslabša, če je sploh mogoče slabše stanje kot doslej. Vsak dan se vrste uboji s tatvinami, ropi, nasilstvom, odvajanjem deklet, onečastjenjem žena, pa nikomur se to ne zdi čudno, nikomur ni žal, nikdo si ne išče zadoščenja pri sodnikih, vse se le povrne s krvjo Gorje temu, ki prosi sodišče pomoči, kajti s tem sam nad seboj izreče smrtno obsodbo.

Nedavno so ubili Turki kristjane Laza Hrističa iz vasi Edeuleri, Kola Taniča iz vasi Toplije, Janka Veljanoviča iz vasi Lora, Zofira Maksimova iz vasi Donji Trogerci, Kola Ivančova iz vasi Edeuleri in druge. Turkom ni bilo vstreženo s tem, da so ubili te nedolžne ljudi, še mrtva trupla so razmesarili, izkopalci oči, odrezali ušesa in nosove, razudili grudi, izvlekli drob, odsekali roke in zlomili jim noge, tako da jih je bilo strašno pogledati. Oblasti in vse ljudstvo pozna in ve za morilce, toda oblast jih noče preganjati in prijeti, le druge nedolžne kristjane zapira in muči mirne seljake, da bi priznali, da so oni izvršili umor, ne pa Turki. Poleg nedolžnih žrtev, ki so jih že ubili, hočejo še obsoditi na smrt drugo nedolžno rajo. Vsled tega dogodka se je polotil vseh vaščanov v onem kraju grozen strah, mnogo jih je že pobegnilo na Srbsko in Bolgarsko. V Donjih Trogercih je neki Turek ubil drugemu Turku konja in mu ugrabil ženo. Vsakdo je vedel, čegava je žena in kdo jo je ugrabil; vzlic temu je oblast dolžila kristjane. Vojaki so vlekli celo vas k sodišču, tudi žene, deco in starčke in vse strahovito mučili in tolkli, da bi izpovedali, ni li pri njih žena in kedo jo je ukradel. Pri tej priliki je umrl

vsled silnih udarcev Koce Pasov in troje malih otrok. V vasi Mustafa-paši so Turki ukradli neko bolgarsko devojko in jo s silo poturčili. Nedavno pa je poturčena Bolgarka porabila ugodno priliko in pobegnila iz harema v bolgarski oddelek vasi Mustafa-paše. Bolgari so revico takoj odpeljali na bolgarsko mejo in jo izročili bolgarskim oblastem, da jo varujejo. Turki so vsled tega strahovito pobesneli, tolkli in klali so Bolgare te vasi, da je strah! Tem turkom je pomagala oblast, kajti ta je v Raski s silo ustavila železniški voz, ker je mislila, da se Bolgarka v njem pelje. Premetavali so vse po vozu, zbili in stegli ljudi, naposled, ko so prevedeli, da dekleta ne dobodo več nazaj, so po vasi vse mučili in končno zapretili, da bodo vse poklali. Ubegla Bolgarka se sedaj nahaja v Stebičevu na Bolgarskem. Turkom ni zadosti, da smejo ubiti, kogar hočejo in nikomur zato ne dajo odgovora, ampak začeli so celo organizirati svoje čete, ki narodu prizadenejo mnogo škode in gorj. Tako je neki Izlam sestavil četo 90 Turkov, ki uprizarjajo grozodejstva po okraju kičevskem in krusevskem. Izlam pobira od vseh kristjanov v tem okraju danj, ki mu jo mora plačati vsak, komur je življenje ljubo. Povrh tega pa morajo vaščani celiti njegovi četi rane, dajati ji živil in obleke in vsega, kar potrebuje. Izprva mu seljaki niso hoteli plačevati krivičnega davka, Izlam pa je pograbil več mož iz treh vasi in jih na eni sami hruški obesil. Ko so vaščani videli, da se gre za življenje, so pristali na njegovo zahtevo in mu dajo vse, kar hoče, kajti bolje je biti brez kruha nego brez glave.

Poleg Izlamove in še nekaj drugih turških čet je po debarskem in rekanskem okraju vse polno arnavtskih razbojniških čet, ki terorizirajo ves narod. Kar najdejo na svojih pohodih poljskih pridelkov, vse poberejo; če se pa kmetič upre in toži, ga na lici mesta meni nič tebi nič pobijejo. Toda te čete so še bolj predrzne, one se ne boje niti inozemskih konzulov po trgih in mestih, kamoli kmetov. V mestu Ohridi so morali zapreti „čaršije“, trgovine, ker se boje arnavtskega pohoda, razbojnikov in turških „askerov“, vojakov. Ti vsi so namreč zapretili, da bodo trgovine oropali. To se godi pred očmi vlade, sodnije, vojaških oblasti in inozemskih konzulov! Sedaj si pa predstavljajte, kako se potem mora goditi kmetu v vaseh, kjer je izročen Turkom in razbojnikom na milost in nemilost.

Ali tu moram na žalost povedati dejstvo, rodoljubnemu Slovanu neumljivo in bitko: Kmeta ne ubijajo in oropajo le Turki

in Arnauti, njegovi kleti sovražniki od pamti veka, temveč — njegovi rodni bratje sami, domače vstaške čete! Domače vstaške čete imajo namreč iste običaje, kot turške: Seljake cenijo in potem zahtevajo od ocenjenih „dinarje“, nekako glavnic. Kdor jim jo ne da ali pa ne more dati, tega ubijejo. V selu Pateli, na železniški progi Bitolj-Solun, so bolgarski vstaši ubili štiri Srbe, ker jim niso dali dinarjev. V vasi Polju v lerinskem okrožju je bolgarski vojvoda Tanasije s svojo četo prijel štiri grške kmetiče in grškega popa Jovana, odvel vse v gore in jih tam poklal. Grki seveda niso ostali dolžni. Ubili so nato enega najuglednejših makedonskih Bolgarov, trgovca Ilija Bakalina. Mesto da bi domače slovanske vstaške čete proganjale turške in arnavtske, se pobijajo med seboj in mučijo rodnega brata, kmeta. Turki seveda niso tako neumni, da bi se tega ne veselili. Ko se vstaši med seboj dobro pokoljejo, pa pridejo Turki in ostale pobijejo.

Pri vasi Statice sta se spopadli grška in bolgarska četa. Tolkli sta se dve uri, kar pride redni turški polk in obe četi razžene. Grki so imeli štiri, Bolgari dva mrtva. Pri vasi Želevi napade grška četa bolgarsko. Borba traja dolgo, naposled pride turški polk in jame streljati. Kar se zgodi v prvi v celni tužni zgodovini makedonskih homatij, da se obe četi združita in jamaeta skupno streljata na Turke. Turki so pri tem izgubili 15 mož, vstaši pa le tri. Pri vasi Beli Kamen se je bojevala bolgarska četa s turško. Poginilo je osem Bolgarov, dva sta bila ranjena. Od vojakov je bilo ubitih enajst. V vasi Grilanu je vojska obkolila redno bolgarsko četo. Padli so vsi bolgarski četniki in vojvode, Turki so pa v tem boju imeli osemnajst mrtvih. Med Nevo in Starigradom se je spopadla neka mala četa s turškimi vojaki. Borba je trajala celi dan; ko pa se je zmračilo, se je četnikom posrečilo ubežati, enega so ostavili mrtvega. Turki so izgubili 6 mož, več jih je bilo ranjenih. Blizu Nevrokopa se je bojevala neka četa z vojaki. Padlo je 7 četnikov in 6 Turkov, med temi en častnik. Pri vasi Gribovi v veleškem okraju so udarili turški vojaki na bolgarsko četo dvanaestih ljudi. Ubili so štiri četnike in dva vojaka.

Grške čete, ki so dosti bolj močne kot bolgarske, se najraje znašajo nad mirnimi in revnimi bolgarskimi vaščani. — Upravna straža so njena grozodejstva. Tako je nedavno neka grška četa vdrla v bolgarsko vas Bojište v bitoljskem vilajetu, cel dan tolkla in mučila 13 nedolžnih Bolgarov, po-

tem pa jih vrgla v reko Bistrico. Bolgari so bili strašno ogorčeni. Vsi bolgarski vojvode iz okrajev Kostura, Lerin in Prespe, kjer je največ grških čet, so se zbrali na Subi gori, istočno od prespanskega jezera in so se tu posvetovali, kako uničiti grške čete ali jih vsaj pošteno nabiti, da bi jih minula volja mučiti in klati bolgarske siromake. — Kaj se sklenili se ne ve, toda ena stvar je gotova in jasna: v teh krajih ne bodo ugnali Grkov, ki so ravnotako krvoločni kot Turki.

To neznosno stanje, kjer kristjani niso varni ne življenja ne imetja in nikdo ne ve, se boli drugo jutro vzbudil živ in zdrav, je vzrok, da se narod neprestano izseljuje v Ameriko. Ta pokret bi bil še jačji in večji, ako bi ga vstaške čete ne zabranjevale. Bolgarske čete so objavile narodu, da bodo vsakemu, ki gre v Ameriko, pa ne daruje blagajni vstaškega odbora 26 kron našega denarja, zapalili ali pa porušili hišo.

Nedavno se je spopadla neka bolgarska četa z Arnauti, ki so gnali na bitoljski „pazar“ ovce. Vnel se je krvav poboj, v katerem so padli trije Arnauti; mnogo jih je bilo ranjenih, 16 ovnov pa ubitih. Bolgari so imeli enega težko, štiri pa lahko ranjenih. Arnauti so zbežali in pustili ovce, ki so jih Bolgari zaplenili. Ta dogodek so turške oblasti porabile zato, da so zaprle več nedolžnih Bolgarov.

Tudi narava bednim Makedoncem ne prizanaša. Zadnji čas pada v Bitolju neprestano dež, v okolici Lerina pa je huda burja ubila dva deteta. Vsled plobe so narasli potoki in poplavlili borna makedonska polja. Ena žena in več otrok je utonilo.

16. junija je došel semkaj iz Soluna Hilmi Paša. Z njim so prišli tudi civilni agenti Müller in Demirik. Tu bo ostal dva meseca, toda narod tega vilajeta ne pričakuje od njega ničesar. Hilmi paša in prideljeni mu agentje in reformatorji niso v solunskem vilajetu napravili reda, pa ga tudi tukaj v tako kratkem času ne bodo.

Državni zbor.

Dunaj, 4. julija.

Pokojnine častnikov.

Začetkom današnje seje je min. predsednik baron Gautsch odgovoril na interpelacijo posl. Schönererja glede višjih pokojnin za častnike, ki so bili upokojeni pred 1. jan. 1900. Min. predsednik je naznanil, da je vojaška uprava že pred leti izdelala načrt dotičnega zakona. Ker pa načrt ni še mogel v zbornici priti na vrsto, zato dobivajo največ postarni čast-

LISTEK.

Srbski sokolski sestanek.

Samostan Ravanica, na Vidov dan, 28. junija 1905.

Danes na Vidov dan se je spolnilo 516 let od onega dne, ko je srbsko carstvo na jadovitem Kosovem polju propadlo. 516 let je preteklo, odkar je v krvi najboljših sinov srbskih utonila zlata krona carja Lazarja, ki je, braneč svoje carstvo s svojo srbsko veliko gospodo in plemenitaši, sam izdihnil svoje življenje na Kosovem polju, na katerem še danes carujejo Turki, Srbi pa ječé v težkih okovih turškega robstva.

Največji poraz, ki so ga Srbi, nekaj silni in močni, pretrpeli, je bil kosovski; a vendar je vsak Srb ponosen na ta boj, iz katerega skoro noben Srb ni ponesel žive glave, pa jo tudi ni sam car; njegov čestiti spomin spoštuje srbski narod in slavi na veličasten način vsako leto na današnji dan strašnega a slavnega srbskega poraza.

Stari srbski vladarji so bili zelo pobožni in so povzdignili mnogo samostanov

ter gradili cerkve, v katerih je bilo takrat središče srbske prósve, ki je svoj čas bila na veliki višini, kakor je i danes. To spridu je sveto, da je srbska prosveta starodavna in da imajo Srbi zelo razvit čut za umetnost in za vse, kar je lepo. Tudi car Lazar je zgradil mnogo hramov Gospodovih, od vseh največičastnejši pa je samostan Ravanica v moravskem okrožju. Po bitki kosovski so svečeniki prenesli telo carjevo v Ravanico. Tu je telo carja Lazarja počivalo do poznega propada srbske države, ki je storil sto let po kosovski bitki konec srbski državi.

Ko so se Turki bližali Ravanici, so menili zapustili samostan, ali s seboj so po nesli truplo carja Lazarja, ki ga je srbska cerkev uvrstila med svetnike. Meni hi so prišli v Srem in zgradili na Fruški gori samostan, ki so ga tudi nazvali Ravanico. Tu so položili carjevo truplo, ki se še sedaj nahaja tu. Vsako leto se današnji dan okoli trupla Lazarjevega skuplja nebroj Srbov od vseh strani, da poljubljajo svete ostanke in se pomoli Bogu. To leto je posetilo samo-

stan 20 000 do 30 000 duš. Bilo je tu Srbov iz vseh srbskih pokrajin, iz Srema, Bačke, Banata, Baranje, Hrvaške, Slavonije, Dalmacije, Bosne, Hercegovine, Črne gore, Srbije, Makedonije in Stare Srbije. Vse to se je zbralo tukaj pri grobu carja mučenika, da Bog nad Srbsko pošlje jasnejših dni, da se bo v bodoče Vidov dan praznoval vzajemno i kakor težan spomin, i kakor spomin svetlejšje in veličastnejše srbske bodočnosti.

Nova Ravanica se nahaja v nekem planinskem kotlu pod gorskimi okrožjem Fruške gore. Ko so gradili samostan, je bil kraj v gosti šumi nepristopen, da bi ga Turki ne bili mogli najti, danes pa je kraj pristopen in poleg samostana se nahaja lepa srbska vas Vrdnik, v kateri je velik premo govni rudokop. Cerkev je zelo lepa in bogato okrašena; od vseh strani je obkoljena od velikih in lepih zgradb. Cerkev so obnovili l. 1813., l. 1895. je mnogo trpela od potresov, 1898 pa je bila vnovič opremljena in popravljena „u slavu Bogu, a u čast mučenika cara Lazara“. Truplo cara La-

zarja se nahaja pred svetim oltarjem na desni strani v bogati rakvi, na kateri so umetniško izdelani kipi srbskih „svetiteljev“: sv. Maksima, Arzenija, arhiepiskopa Simeona Mirotočivega, sv. Save; na sredi je izklesana „zadnja večerja“, na strani pa so kipi sv. evangelistov Marka in Luke. V to krsto so položili truplo carjevo leta 1826., staro krsto pa hranijo v knjižnici samostana. Vse leži na lepem mramornatem podnožju, na katafalku. Svetiteljevo telo brez glave, katero so bili Turki odnesli v Carigrad, je odeto v bogato carsko opravo, a ukrašeno je s sijajnim srebrom in zlatom; roke so proste, ljudstvo pa vse sili k krsti, da jih poljubi. Telo carjevo je dobro ohranjeno vzlic petih vekov, ki so šli mimo njega. Na levi strani oltarja so izložene zgodovinske dragocenosti: svečana oprava carjeva, v katero je bil odet na Kosovskem polju, zlata čaša z zaklopkom, čaša carice Milice, njegove žene, meč Stefana Visokega, sina Lazarjevega, meč despota Stefana Stilianovića, stara krona, sveta vezba, ki jo je napravila carica Mi-

niki z vladarjevim dovoljenjem doklade iz pokojninskega zaklada.

Ženske gimnazije.

Posl. Breiter je svoj čas zahteval, naj vlada ustanovi ali vsaj podpira ženske gimnazije. Naučni minister dr. vit. Hartel je danes odgovoril, da naučno ministrstvo ne mora ustanavljati ali podpirati gimnazij za ženske, ker se za višje dekleške šole nima dovolj sredstev.

Obrtni odsek.

Ceški poslanec dr. vitez Pláček je danes nujno predlagal, naj je obrtni odsek permanenten, da izvrši obrtno novelo. O tem predlogu je bila daljša živahna razprava. Oglasil se je tudi posl. Schönerer, ki je odločno govoril proti predlogu. Naglašal je, da v tej vročini odsek pač ničesa ne bo dosegel, ampak le čas tratil. Predlog ima le namen, da bi se posamezni poslanci prikupili obrtnikom. Zbornica pa je z veliko večino pritrdila predlogu, naj je obrtni odsek permanenten. Posledica je, da bo zbornica volila nov obrtni odsek. Sklep poslanske zbornice pa mora odobriti gosposka zbornica in potem potrditi še cesar. In če se to zgodi, je odsek šele permanenten, to je: člani odseka bi štiri ali šest tednov med počitnicami sedeli in vsled neznoznosti vročine dremali kje v dvorani ter modrovali, kako bi se moglo vstreti raznim željam obrtnikov. Namen je pač hvalevreden, a izkušnja uči, da bi iz te meke bilo malo kruha. Vlada se precej protivi temu predlogu, ker sodi, da odsek itak v nekaterih tednih ne izvrši dela. Zato je skoraj gotovo, da gosposka zbornica odkloni ta predlog.

Hišni davek.

V razpravi sta dve poročili davčnega odseka glede hišnorazrednega davka v občini Flortsdorf pri Dunaju in v mestih Baden, Toplice (na Češkem), Karlove, Marijine in Francove toplice, Olomuc in Krakov. Ti kraji dobe glede hišnorazrednega davka nekatere olajšave.

Avstrija in Ogrska.

Ni še Derschattov odsek dovršil svojega dela, že je padla nova bomba v zbornici proti Ogrm. A ta bomba je le — buča. Posl. Schönerer in tovariši se namreč danes nujno predlagali: „Zbornica izjavi, da je z Ogrji treba brez odloga govoriti resno besedo, in sicer v ta namen, da se pripravijo ločitev obeh državnih polovic in tako zagotovi samostojnost obeh držav“.

Ta predlog je utemeljeval posl. Stein. Da Vsenemci resnim smatrajo svoj predlog, o tem ni dvoma. Ogrom navrželo še Dalmacijo in, če treba, tudi Galicijo. Cim slabjši sta Rusija in Avstrija, tem mogočnejša je Nemčija, za katero se navdušuje vsememški tabor. Rusija je moralno poražena, vsled tega raste Mažarom pogum. Stara istina je tudi, da so razni nemški politiki in diplomati moralno podpirali mažarske težnje po samostojnosti in tako posredno slabili habsburško državo v obče in Avstrijo posebe. Baron Bannffy je te dni izjavil, da mogočna Ogrska koristi Nemčiji. Dogodki 1. 1866. potrjujejo ta izrek. Iz tega je tudi razvidno, kam meri današnji vsememški predlog.

Odločno je pobijal ta predlog min. predsednik baron Gautsch, češ, da se s takim predlogom zbornica le osmeši pred vnanjim svetom. Vlada hoče, kakor je že izjavila v carinskem in nagodbenem odseku, odločno braniti avstrijske koristi. In v tem oziru potrebuje močen parlament, ki z vlado vred brani avstrijsko in državno stališče. Ker je Stein tudi ropotal proti vladi, zakaj ne pride vojni minister v vojni odsek, da pojasni dogovore z Mažari glede armade, odgovarja baron Gautsch, da skupni vojni minister le v delegacijah daje potrebna

pojasnila. Sicer pa bode vlada o pravem času stnila svojo dolžnost, ko bi se kaj ukrenilo, kar bi bilo na škodo Avstriji. Med govorom je bil velik krik. Govorila sta še Derschatta in soc. demokrat Pernerstorfer.

Zbornica je odklonila nujnost predloga. Za nujnost so glasovali Vsenemci, soc. demokratje, nekateri antisemitje in mnogi člani nemške ljudske stranke. Proti so glasovali Poljaki, vsi češki poslanci brez razlike strank, Slovenci, nemška kat. stranka, Italijani, konservativni in liberalni veleposesniki in nekateri člani nemške liberalne stranke. Hrvatski poslanci niso glasovali. Njih stališče je: Združenje hrvatske kraljevine z Dalmacijo, Bosno in Hercegovino.

Rusko-japonska vojska.

Japonsko prodiranje.

Dunaj, 4. julija. Ceprav Rusi zamolčijo smer in uspehe japonskega prodiranja, se lahko razvidi, na kateri črti se bo razvila bitka Japonci osredotočujejo svoje napade na Peijuški prelaz Čega Japonci vzamejo in dospejo do Linhočana, kamor že korakajo, bodo v nevarnosti umikajoče se ruske čete, ki morajo sedaj gledati na to, da se čimprej umaknejo v Hailunčen. Kakor hitro so Japonci gospodarji prelazov, jim bo prosta pot do Kirina in — soditi po sedanji vojski — gotova tudi zmaga.

Tokio, 4. julija. (Uradno.) Ruski konjeniški oddelek 400 mož, smo 2. t. m. šest milj severno od Iushonga vrgli nazaj. Japonci so potem napravili velik ovink in Ruse napadli pri umikanju in jih razgnali. 1. t. m. smo zapodili v beg oddelek 600 konjenikov v bližini Primulhoja. Osem milj od tega kraja smo napadli ruske čete, obstoječe iz konjenice, pehote in 18 topov. Boj je trajal do ranega jutra. Rusi so bili zagnani nazaj in so izgubili 400 mož. Mi smo izgubili 90 mož.

Linevičovo poročilo.

Peterburg, 4. julija. Linevič brzojavlja, da so se Japonci 30. junija pojavili pri Inlangtsepelazu in prodrli do sela Gangutse, pa so bili odbiti. 1. julija so na Rusi napadli Japonci pri vasi Samoai. Ob 7. uri zvečer smo zavzeli s pomočjo topništva utrjene pozicije. Rusi so zasledovali Japonce tri vrste daleč in uničili en japonski pehotni polk.

Mirovno vprašanje.

New York, 3. julija. (Reut. urad.) Japonci so zahtevali, naj se imenujejo pooblaščenca, ki bodo smeli skleniti trajen mir in naj se pogajanja vrše resno in popolnoma odkritost. Pri izbiranju pooblaščenecv se je stvar zakasnila. Zastopniki Japonski namigavajo, da mikado ni dovolil svojim pooblaščencom, da se spuščajo zgolj v začasna pogajanja, kjer bi Rusija določevala, naj se-li pogajanja nadaljujejo ali ne. Tudi predsednik Roosevelt se je postavil na to stališče. Izjavil je, da je mir le mogoč, če dobe pooblaščenca neomejeno polnomoč. Storil je v to svrhu mnogo, da pregovori Rusijo.

Peterburg, 3. julija. K mirovnim pogajanjem bodo odposlali kot izvedence in svetovalce za posebna vprašanja ravnatelja zaklada v finančnem ministrstvu, Šipova, ruskega poslanika v Pekinu, Pokotilova, profesorja Martensa, prejšnjega vojaškega atašee v Londonu, generala Vermulova, in prejšnjega vojaškega atašee v Tokiu, fregetnega kapitana Rustina.

Peterburg, 3. julija. Vse je iznenadeno vsled opombe „Ruskih Vjedomosti“, ki pravijo, da Japonska najbrže ne bo hotela skleniti miru z

absolutistiško Rusijo, ker ta ne more dati pravih garancij, da se izvede mir. Le car z ljudskim zastopstvom za more skleniti trajen mir.

New York, 3. julija. Iz Oysterbay poročajo: Roosevelt je izjavil, da se trdno nada miru. Premirje bo sklenjeno tekom teh dni.

Linjevič ni obkoljen.

Olginskij, poročevalec „Nov. Vremena“ na bojišču, poroča, da je obšel pozicije vseh treh ruskih armad ter se prepričal, da ni nobene resnice na tem, da bi bili Japonci obšli desno rusko krilo. Te tendenčne vesti so razširili Japonci. Pričakovati ni nič drugega. Japonci sedaj demonstrirajo proti Hailunčenu. — Na fronti je opaziti počasno in tiho prodiranje Japoncev proti severu. Vsako vas, ki jo Japonci zasedejo, jo takej silno utrdijo.

Imenovanje generala prve armade.

Peterburg, 3. julija. Za poveljnika prve ruske armade so imenovali mesto Kuropatkina generala Balyakova.

Ruski vojni minister je odstopil.

Ruski vojni minister Saharov je definitivno odstopil. Njegova demisija je sprejeta. Saharov je sedaj star 57 let. Leta 1877. je bil v rusko-turški vojni prvi štabni pobočnik pozneje generalni kvartirni vođa varšavskega vojaškega okrožja, potem pa štabni šef odeskkega vojaškega okrožja. V sedanji vojski je bil šef generalnega štaba, po Kuropatkinovem odhodu pa vojni minister. Saharov je s Kuropatkinom vred smatral vso vojsko za lep izprehod na Japonsko. Na njegovo mesto je imenovan general Rüdiger.

Japonske izgube na morju.

„Ruskemu Invalidu“ poroča štabni kapitan Mihajlov: Na vožnji iz Japonske na Korejo sta se potopili dve japonski transportni ladji. Zadeli sta na lastno mino. Na njih je bilo 900 konjenikov s konji, 4 topovi in mnogo vojnih potrebščin. V pomorski bitki pri Cušimi se je Japoncem potopila oklopnica „Azahi“, dve križarki „Idzuma“ in „Ivate“, pet rušilev in osem torpedovk. Znatno so poškodovane 4 oklopnice: „Mikaza“, „Fudži“, „Sikišima“, „Icuti-šima“ (?), 6 križark: „Nišin“, „Kasuga“, „Citoze“, „Akaši“, „Suma“ in „Kasagi“, 6 rušilev in 8 torpedovk. Skupaj je torej potopljenih 16 ladij; znatno pa poškodovanih 24.

Na mandžurskem bojišču.

London, 3. julija. Dopisnik „Daily Telegrapha“ brzojavlja: Linevič se trudi, da bi izvedel, kje stoji glavna japonska sila. V to svrhu je že dvakrat s svojimi štabnimi častniki prodril do Shepingaja, toda ni opravičil ničesar: japonska glavna sila je namreč izborna skrita in se ničesar ne vé o njeni poziciji. Del armade generala Madrilova, ki je bil 28. in 29. junija pri Thaishananu in Sakanhanu, je zbežal proti severo-vzhodu; živila armade so pobrali kitajski prebivalci.

London, 4. julija. Iz Tokia poročajo, da so se Rusi 28. junija umaknili do Santiafana, 29. pa do Taishanana proti Rynkahinu.

Preosnova ruskega brodograjskega urada.

Berlin, 3. julija. „Berl. Tageblatt“ poroča iz Peterburga: Posebna komisija za mornariški program je pod predsedstvom morn. ministra Avelana sprejela predlog o preosnovi ruskega brodograjskega urada. V teku 7 let naj se izda 75 milijonov rubljev za zgradbo novih ladij.

Kužne bolezni v Harbinu.

London, 4. julija. Kužne bolezni v Harbinu so vedno hujše. Vsak dan je nad sto bolnikov. Zgradili so štiri nove bolnice, tako da je sedaj vseh 21.

Japonske finance.

Japonski finančni agent Takabaši, ki sedaj biva na Angleškem, je izjavil nekemu zastopniku Reut. urada, da se ne da sklepati, kakšni bodo mirovni pogoji in kako dolgo bode trajala pogajanja. Japonska mora računati s svojim finančnim položajem; dosedaj ima še 50 milijonov dolarjev v New Yorku in 800 000 funtov šterlingov v Londonu, ki so še ostali od zadnjega posojila. Japonska ima še plačati zadnje rate, ki še niso zapadle. Toda tudi če se sklene mir, bo Japonska potrebovala denarja, da poplača notranja posojila, spravi nazaj svojo armado in razvije svojo industrijo. Takabaši predlaga, naj se v inozemstvu najame novo posojilo 30 milijonov funtov šterlingov, ki se emitirajo v Londonu, New Yorku in na evropski celini. Posojilo bo pokrito z dohodki tobačnega monopola.

Kapitan Klado za ostro sodbo.

Peterburg, 4. julija. Kapitan Klado objavlja članek, v katerem navaja mornariške določbe, da mora biti s smrtjo kaznovan oni, ki preda ladjo sovražniku brez boja, in izgubi službo in dostojanstvo, kdor je ne brani do zadnjega. Vojak, ki dobi orožje, priseže, da se bo branil do zadnje kaplje krvi. General Negi je pred Port Arturjem dal vsakega ustreliti, kdor ni izpolnil svoje dolžnosti, in častniki na japonskih prevoznih ladjah so šli rajši v smrt, kakor pa v plen. Zato mora Rusija strogo kaznovati one, ki so zakrivali strašni poraz pri Cušimi.

Japonci o miru.

London 3. julija. Japonsko časopisje se o miru ne izraža povoljno in zahteva, da Ojama še pred avgustom porazi Linjeviča.

Rusija.

Upor mornarjev na „Potemkinu“. Iz Konstancie poročajo, da je naznanil Negru upornim mornarjem na „Potemkinu“, da se bo ravnalo z njimi kot z vojaškimi begunci. Zahteval je, naj zapuste pristanišče in izroče ladjo rumunskim oblastim, ali naj pa zapuste pristanišče. Mornarji so izjavili, da se rajši povrnejo v Rusijo, kakor da bi se udali. Mornarji na „Potemkinu“ so nameravali napasti rusko postajno ladjo „Cepuape“ v Konstanci, ker se jim moštvo ni hotelo pridružiti. Ladja je zato pobegnila v pristanišče. Neki mornar je ušel s „Potemkina“ v mesto. Pripovedoval je, da ni dobilo moštvo na „Potemkinu“ že tri dni nobene jedi. Uporniki so se tudi sprli med seboj. Velik del mornarjev bi se rad udal, a drugi zahtevajo, naj se ladja razstrelji.

Pojašnjeno je zdaj tudi čudno obnašanje črnomoškega brodograjskega nasproti „Potemkinu“. Admiral je zapovedal brodogrju, naj s strelji utopi uporno ladjo. A moštvo ni hotelo streljati! Admiral ni preostalo drugega, kakor da se je povrnil s brodogrjem v Sevastopol. V Odesi razširjajo oblasti govorico, da je moštvo prepustilo „Potemkina“ svoji usodi in se izkrcalo. V ponedeljek je moštvo „Potemkina“ grozilo neki nemški naselbini, kjer je vzelo živino in jo vkrcalo. V Peterburgu so mnenja, da bodo razorožili njih pet bojnih ladij, ki niso hotele streljati na „Potemkina“.

Upor na „Pobjedonoscevu“. V Peterburg je došlo več častnikov, ki so služili na „Pobjedonoscevu“. Častniki pripovedujejo, da so sestavili uporni mornarji vojno sodišče, ki je sodilo častnike. Več častnikov so obsodili na smrt, enajst jih pa oprostili. Moštvo na „Pobjedonoscevu“ je bilo zopet zapriseženo. Ladja „Eriklik“ je pripeljala v Odeso 17 častnikov, ki so jih izkrcali v Dofinovki, ko se je pridružil „Pobjedonoscevu“ „Potemkinu“. Topove na „Pobjedonoscevu“ so ruske oblasti storile nerabne, razorožili so tudi mornarje. Na ladjo so vkrcali mornariške čete. „Pobjedonoscevu“ je odplul v Nikolajev.

Položaj v Odesi. V Odesi so odkrili v ponedeljek tovarno za bombe. Mestni načelnik je pozval prebivalstvo z lepaki, naj prične z vsakdanjimi posli, ker ni nikake nevarnosti več, ko je odplul „Potemkin“. Iz Londona poročajo, da je bilo včeraj v Odesi popolnoma mirno.

Köln. Ztg. poroča, da je med odeskimi posadko mnogo prekucuhov. Le donski kazaki so zvesti. Mnogoča baje napade vsakega kazaka, ki se pokaže na cesti. — Uradna poročila cenijo število žrtev v preteklem tednu na 6000 oseb. V odeskih predmestjih še traja vstaja. Ponoči dne 3. t. m. so ustrelili vojaki 50 oseb. Zaprti so 13 vojakov, ker so izjavili, da nočejo več moriti.

lica, svileni odeja za carjevo krsto, ki jo je vezla „monahinja“ Eufimija, žena despota Uglješe; na tej odeji je dolg napis, poln blagoslovljanja carju Lazarju. Največjo pozornost pa vzbuja veliki vzorec prave, stare Ravanice, ki je umetniško izdelan iz čistega zlata in srebra. Naroda je toliko, da se v širini več kilometrov na nobeno stran okoli samostana ne moreš geniti. Tako je tu vsako leto, a letos je bilo ljudstva še mnogo več, da vidi — srbske sokole.

Šele nekaj mesecev je, odkar imajo Srbi sokole. Uredili so, da naj bo prvi sokolski izlet na Ravanici, kjer se zbere od vseh krajev največ Srbov. Divno je bilo videti nekoliko stotin čilih in zdravih mož, ki so v divni sokolski obleki junaške korakali. Sokolov je doslej bilo malo, ker se je pravkar šele začela na Srbskem sokolska misel, toda dohod sokolov v Ravanico bo ogromnega pomena za njegov razvoj: narod se je zanj navdušil in bodoča leta bo na tisoče Sokolov zbranih na tem slavnem kraju.

Pri svečani službi Božji je arhimandrit Gerazim Petrovič imel diven, rodoljubni govor, v katerem je pozval narod, naj ne pozabi, da je srbski, naj se ravna po izgledu Lazarjevem in se žrtvuje, ko je treba, liki kralj mučenik za srbske ideale. Popoldne so pokazali Sokoli, kaj umejo in znajo. Zbralo se je na tisoče Srbov, da gledajo svoje Sokole. Kar so Sokoli delali, vse so tako lepo in vestno izvršili, da je vse bilo iznenadeno. Nikdo se ni mogel nadjati, da bo po nekoliko mesecih mogoče doseči tak uspeh. Iz tisoč grl je neprestano orilo: „Živeli Sokoli! Živeli!“, a oni ponosni, da so jim izkazuje priznanje za trud in delo, so se še lepše in boljše izkazovali. Na prvi bodoči vseslovanski sokolski sestanek pridejo tudi srbski Sokoli in uverjen sem, da se jim ne bo treba sramovati pred svojimi starejšimi in izvežbanimi brati. Zasluga za ta veliki uspeh gre dr. Lazi Popoviću vodi karlovskih Sokolov! Na njegovo inicijativo so se počeli srbski Sokoli organizirati.

Ljudstvo je bilo vneto in navdušeno,

ker še nikoli ni videlo Sokolov in sedaj po vsem kraju govore zgolj o sokolskem izletu. Veliki uspeh karlovskih, mitroviških in vukovarskih Sokolov bo pripomogel k temu, da bo vsako srbsko mesto ustanovilo svoj Sokol in bodo srbski Sokoli ponosno stali usred svojih ostalih slovanskih bratov.

Mladina se je, oduševljena vsled sokolskega uspeha, razveseljevala pozno v noč pri zvokih godbe in lepe srbske pesni, starejši pa so pri čaši vina radostno razmišljevali o boljši bodočnosti Srbstva. V bližini samostana Ravanice in trupa kralja Lazarja so se vsem vzbujala svetla domoljubna čustva in ob pogledu kršnih in junaških Sokolov, sinov srbskih, je vse začutilo, da „što je nekad srpsko bilo, opet mora srpsko biti.“

Tako so 1. 1905. Srbi na grobu cara Lazarja proslavili spomin na kosovsko bitko.

Nemiri v Kijevu. Med rezervisti, ki so poklicani v službo, je le malo judov, a še od teh je pobegnulo precejšnje število. V mestu se nastali nemiri. Rezervisti so plenili prodajalnice za žganje in kavarne in razorožili več policistov. V mestu so napravili hitro zopet red.

Stavka ruskih mornarjev v Carigradu. Stavkati so pričeli mornarji na ruskih ladjah, ki so nameravale odpluti v Sredozemsko morje.

Preprečeni napad na carjevo zimsko palačo. „Rappel“ poroča iz Peterburga: Odkrili so zaroto na zimsko palačo, kjer so sedaj zbrani vsi veliki knezi. Policija je prišla dva delavca, ki sta imela bombe. Priznala sta, da sta nameravala napasti zimsko palačo in da pripadata odboru, ki je povzročil napad na velikega kneza Sergija. V Peterburgu so odkrili veliko tovarno za bombe.

Umorjeni policijski paznik v Varšavi. V Varšavi so zabodli in ustrelili trije delavci policijskega paznika Aleksandra Avina. Napadalcu so ušli. Boje se, da prično moriti jude.

Plemiški maršali pri carju. Car je sprejel odposlaništvo plemiških maršalov, ki mu je vročilo spomenico. Maršali izjavljajo, da se pridružijo izjavi zemstev in mest. Car je izjavil, da se strinja s spomenico in še pristavil, da pričakuje v kratkem predložitve Buljginovega načrta, ki ga je odobril ministrski svet.

Zaradi stroge cenzure je v Peterburgu vse ogorčeno. Listi ne smejo niti namigniti na odeske dogodke.

Vojaški upori. V Rigi in Dorpatu se je uprla vojaška posadka. Zaradi veleizdaje so prijeli 13 častnikov.

Upor v Kronstadt. V Kronstadt je položaj opasen. Uprli so se poneči mornarji na ladji „Aleksander II.“ in odpluli brez častnikov na morje. V mestu je vse razburjeno, zaprte so vse trgovine. Iz Kronstadta poročajo, da so se uprli mornarji prvega in desetega mornariškega oddelka.

Francoska.

Pariz, 4. julija. Konkordat je odpravljen. V nočni seji je bil v zbornici proti polnoči sprejet zadnji član predloga o ločitvi cerkve od države s 841 proti 233 glasovom. Imena onih poslancev, ki so glasovali za predlog, bodo nabili na plakatih po celi deželi. Deschanel je imenoval to postavbo postavo sprave (!).

Turčija proti reformam v Makedoniji.

Iz Carigrada poročajo zanesljivi viri, da Turčija dela na to, da se v Makedoniji odpravijo civilni agenti, češ, da turški častniki in uradniki sami lahko izvedejo reformni program. Zato je turška vlada poslala velevladnostoto, kjer predlaga, naj se ne imenuje več civilnih agentov. To bi seveda pomenjalo nova krvava grozodejstva. Civilni agente in tuji orožniški častniki ne smejo iz Makedonije: res je sicer, da dosti ne opravijo, pa so saj neka mala kontrola. Predlog turške vlade najbrže ne bo nikakor prodril.

Dnevne novice.

Ponesrečena reklama.

Tako se pa še ni kmalu kdo vrezal, kakor dr. Majaron, ko je on — predsednik odvetniške zbornice — v občinskem svetu hvalil svojega vrednega tovariša Plantana — dičnega predsednika notarske zbornice. Slavil je „temperamentnost“ Plantanovega govora za vseučilišče v zbornici, ki je imela fenomenalen uspeh: Zgodil se je svetovno zgodovinski epohalni pojav, da se je na to dvignil celo neki minister in je govoril. — Minister je govoril, in Plantan je to dosegel! Ali se je že kdaj kaj takega slišalo? Zato pa čast in hvala Plantanu, on je rešil slovenski narod! Z globoko čutenostjo so gospodje posestniki napredne misli obsojali grozno početje „Slovenčev“, ki je tako predrzen, da se smeje takim tiradom. A tisti, ki je vse pokvaril, je bil zopet „l' enfant terrible“ liberalne stranke, rimski latinizator dr. Triller. Naj se čita njegov govor, v katerem se je to pot omejil samo na tri klerikalne latinske fraze! Kaj, pravi dr. Triller, kaj pa je to, če je minister govoril? To je prazna beseda, samo ponižna in prazna beseda, brez konkretnega dejanja! Toliko se ropota, da je minister priznal principiuelno opravičenost slovenskega vseučilišča. Cemu? Saj je ta zahteva naša že skozi desetletja kodifikovana! Prav nič se ni zgodilo, kar bi bilo pomembno in bi opravičevalo ropotanje za-

radi ministre izjave. Zaradi tega se ne izplača delati tolikega ropota! Tako dr. Triller, ki je z nami enih misli! Odkod ta razlika? Dr. Majaron je bil sestavil svoj govorček posebej, in dr. Triller svoj „speak“ posebej, in tako nista vedela, da drug drugega pobijata! Prihodnjič, gospodje, se bolj zmenite in pripravite, če hočete s „Slovencem“ črešnje zobati v ljubljanskem občinskem svetu! Reklama za Plantana je s tem v vodo padla. — Drugič se je bil vrezal g. dr. Majaron, ko je hotel „vun izrezati“ župana Hribarja. Ta se je kar izjavil za nemška predavanja. V deželni zboru je bil pa predlog Schweglov, ki zahteva nemška predavanja, odklonjen. Z zadovoljstvom jemljemo na znanje, da je bil to sad slovenske sloge, in da so takrat liberalci pod pritiskom slovenske ljudske stranke v deželni zboru glasovali s Slovenci.

Predlog, ki je bil na to sprejet, ne omenja nemščine, in da je bil stavljen v jako splošni, dvoumni obliki od dr. Tavčarja, to pa kaže, da so tudi takrat liberalci tajno vendar le ostali pod vplivom zveze z Nemci. — Odprli so si vratca, skozi katera bi mogli uvesti nemška predavanja. A vse slovenske resolucije, sklenjene na tolikih shodih, govore nasprotno, in po pravici smemo reči, da je Hribar s svojo izjavo v nasprotju s splošno slovensko zahtevo. — Tretjič se je vrezal dr. Majaron s tem, da je sploh začel govoriti, ker zdaj mi opravičeno vprašujemo: Kaj pa je ta slavni vseučiliški odsek sploh storil zadnja leta? Glavno delo je opravljalo časopisje, v prvi vrsti mi, in pa poslanci „Slovenske zveze“. Če se zdaj v občinskem zastopu dr. Majaron spušča v polemiko s „Slovencem“, se nam jako utrjuje misel, da je gospodom več ležeče na „Slovenca“, kakor pa na slovenskem vseučilišču. G. dr. Majaron bi boljše storil, da bi se lotil praktičnega pripravljalnega dela za pravoslovno fakulteto. Društvo „Pravnik“ bi moralo storiti potrebne korake, da se že zdaj pripravlja pravoslovna knjižnica, ki bi služila vseučilišču. Kaksne bo vseučilišče brez strokovnaške knjižnice? Za bogoslovno fakulteto ima že ljubljansko semenišče strokovno knjižnico, ki omogočuje znanstveno delovanje, kdo pa kaj skrbi za pravoslovno fakulteto? Zadnji trenutek ne bo nič z neba padlo, in s praznimi polemikami se nič ne doseže. Zato pa, gospodje, na delo! Če smatrate tak voden in prazen govor, kakor je bil Plantanov, za pomenljivo dejstvo, tedaj nam jako upada zaupanje v delavno moč gospodov, ki si prilastujejo neko vodstvo vseučiliške akcije. G. Plantan je storil veliko napako, ko je izjavil, da Slovenci ne zahtevajo takojšnje izvršitve vseučiliške zahteve, in mi bi bili g. dr. Majaronu bolj hvaležni, če bi bil on po zasluženju grajal to izjavo, kakor pa, da jo brani. Debatna v občinskem svetu ljubljanskem, v kateri so gospodje povedali vse, kar vedó, nas je prepričala le o tem, da je bilo stališče „Slovenčev“ povsem pravilno.

— Strašen požar v Horjulu pri Vrhniki. Iz Horjula se nam poroča: Včeraj v torek zvečer ob 6. uri opazili smo ogenj v strehi lesene „Puzrove hiše“, ki se je tako naglo širil po bližnjih hišah, da je bilo v dveh urah v groznem plamenu okrog 25 hiš s pripadajočimi gospodarskimi poslopji. Severni veter je zabranil, da se ni vžgala šola, cerkev in župnišče. Domača požarna bramba je bila hitro na mestu, a primanjkovalo je ljudi, ker so se večinoma mudili po travntkih. Prišedši domov, našli so preplašeni siromaki vse uničeno. Pogorelo je ljudem prav vse: krma, gospodarsko orodje, prav vsa obleka, mnogo živine (krav, prašičev itd.). Prihitele so na pomoč vrle požarne brambe iz Polhovega gradca, z Vrhnike in z Vrda pri Vrhniki, ki so vso noč neumorno delovale, za kar jim tem pot v svojem in v imenu svojih župljanov izrekam najpriskornejšo zahvalo. Bog jim isto tako plati! Ker je revščina res nepopisna, prosim preč. gg. župnike za blagovoljno podporo pri običajnih „ofrih“ ali darovanjih. Prosim ponižno vse druge usmiljene dobrotnike, naj blagovolijo čim preje mogoče z velikodušnimi prispevki v denarju, ali z obleko ali lesom in drugim materialom olajšati obupno budo ponesrečenih pogorelcev. Vsak, še tako mal dar bodo bedni siromaki prav hvaležno sprejeli ter že naprej

kličem: Dobrotljivi Bog naj stotero povrača vsem usmiljenim dobrotnikom! Jos. Pristov, župnik. — Dodatno se nam poroča, da je poštarju g. Čeponu zgorelo tudi več denarja in 16 prašičev.

— Kresovi. Na čast sv. Cirila in Metoda je včeraj po Slovenskem gorelo mnogo kresov, posebno ob slovenskih mejah na Koroškem in Stajerskem. Okolu Kamne gorice in Radovljice je gorelo 14 kresov. Občinstvo, ki je bilo na ljubljanskem gradu je videlo nekaj kresov po ljubljanski okolici in v kamniških gorah, katere je pa večinoma zakrivala soparica. Iz Mengša nam poročajo, da so žgali ondi velik kres in spuščali v zrak rakete. Velika kresova z umetelnimi ognji sta bila na Drenikovem vrhu in na Golovcu. Na Golovcu so streljali tudi z možnarji in peli. Na Golovcu sta gorela dva kresova. Po Ljubljani je občinstvo na raznih krajih mesta zažigalo umetnični ogenj. Naj bi se z vsakim letom zažiganje kresov v predvečer praznika sv. Cirila in Metoda vedno bolj udomačilo!

— Zrtev solnčarice je postal včeraj Tomaž Bohinec, pismonoša na Trati pri Škofji Loki. Omagal je domov grede iz Leskovec v Hotavljah in je kmalu na to umrl. Lansko leto je na isti bolezni umrl njegov brat Janez.

— Posledice hude vročine na Goriškem. Dne 3. t. m. je pričel goriški pešpolk svoje bataljonske vaje v popolni vojni opravi in samo s par požirki črne kave odkorakali so vojaki proti Ločniku. Muši in potem proti Prevalom že ob 5. uri zjutraj A ko so se proti poldnam vračali z vaj proti mestu, onemoglo je 70 vojakov, a kakor pravijo drugi celo 120 vsled prehude vročine. Vojaki so popadali na tla kakor muhe. Onemogla sta med drugimi tudi polkovni zdravnik dr. Haager, ki je bil na kolesu in pa nadporočnik Fritsch, kakor tudi eden poročnik in eden kadet. Pa ne samo vojakom, marveč tudi drugim ljudem, in posebno delavcem, se godi hudo. Umrla je na polju v Mirnu ženica Gorjanka, ki je žela žito. Enaka nesreča zadela je baje drugo ženico Gorjanko v St. Andrežu. Na železnici so morali ustaviti delavci delo že ob 10. uri predpoldne. Mnogim delavcem prišlo je slabo. Istotako nekemu inženjerju. V St. Andrežu poginila sta vsled vročine dva vola.

— O vojaških vajah pri Vodnjanu se poroča: Vojaško poveljništvo je pozneje objavilo, da je le eden mrtev in sicer Ivan Jurkovič iz zaderske okolice. Pač pa jih je 150 v bolnici. Vsekakor moramo odločno obsojati dejstvo, da so častniki pustili vojaštvo iti kamor je hotlo, tako da so se vojaki vračali v Pulj po dva ali pa po tri. Puljski socialni demokratje so to lepo priliko porabili. Njihovi voditelji so se peljali posameznim vojakom nasproti in jih sprejeli v kočije kakor ranjence po bitki. To zna imeti hude posledice z ozirom na vojaško disciplino.

— Vihar na Notranjskem. Iz Suhorija se nam poroča z dne 3. t. m.: Po neznosni sopari današnjega dne prihrumeli so sem od Postojne pogubonosni oblaki, ki so v kratkem času vgenobili skoraj vse pridelke. Zito, sadje in trta vse je pokončano. Ljudje ne pomnijo take nevihte in tako debele toče. Prosimo g. poslance, naj se ubozih prizadetih na merodajnem mestu spomnijo.

— Solnčarica. Tudi v Trstu so imeli včeraj en slučaj solnčarice. Žrtva tega slučaja solnčarice je bil težak Ivan Mezgec.

— Obesil se je na Orlem neki posestnik.

— Nevihta na Dolenjskem. Dne 3. t. m. so imeli v Novem mestu velikanski vihar, pomešan s točo. Vihar je prevrnil tudi nekaj poslopij po okolici in razdril več streh. Iz Mirne poročajo: 3. t. m. popoldne je padala med silnim viharjem in nalivom nenavadno debela toča. Prizadela je znatno škodo. — Toča, debela kakor kurja jajca, je padala v ponedeljek popoldne v Svibnem. Vmes je bilo mnogo tako debele kakor moška pest. — Ljudje ne pomnijo take toče. Naredila je mnogo škode. — Vihar 3. t. mes. je posebno veliko škodo napravil v krajih Droka in Brod. Izruval je drevesa, strgal strehe in prevrnil kozolce. V okolici trebanjski je uničena četrtina pridelkov. — Vihar je prevrnil več s senom naloženih voz.

— Nevihta s točo. Iz Boštanja se nam poroča, da je bila tam prve tri dneve julija neznosna vročina. Toplomer je kazal na solnca 37°R. Dne 3. t. m. okolu 3. ure popoldne se je med silnim viharjem spustil dež, a med dežjem je padala precej debela toča. Koliko škode je povzročila, se sedaj še ne da dognati. Upamo, da škoda ne bo posebno velika; zakaj toča je padala bolj poredkoma in še ta med dežjem.

— Promoviran bo dne 7. t. mes. doktorjem modroslovja gosp. Ljudevit Pivko. — Istega dne bo promoviran na Dunaju doktorjem modroslovja g. Josip Rožman.

— Celovski občin. zastop je včeraj čutil potrebo oglasiti se proti slovenskemu vseučilišču.

— Mesečni sestanek sodal. Smi C. za ljubljansko dekanijo bo prihodnji ponedeljek dne 10. julija.

— Poročil se je v soboto v Sežani g. Vekoslav Guštin, c. kr. konceptist, z gospico Milko Štolfa iz znane hiše Štolfovc v Sežani.

— Zdravo mesto. V Novem mestu tekom meseca junija ni nihče umrl.

— Umrl je v Ameriki Alojzij Golobar, rojen v Šmartnem pri Litiji.

— Dolenjski vlak je med Zatičino in Višnjo goro zadel dečka Ivana Boltič iz Drage in mu odbil nos.

— Nesreče pri kopanju. V Soči sta pri kopanju utonila laški delavec Jakoldi Donato in 24letni Anton Kržnič iz Anhevega.

— Pest debela toča je na Trati pri Škofji Loki napravila v ponedeljek silne škode na strehah oknih in polju. V posameznih hišah je pobilo okolu 20 šip.

— Nesreča v Novem mestu. V Novem mestu je sodnemu diurnistu gospodu A. Knolu, kateremu je lani umrl otrok vsled opeklin, padla predvčerajšnjim sedem let stara deklica iz hodnika sedem metrov visokine na dvoriščni tlak. Deklica se je onesvestila, ker so se ji skoro gotovo možgani pretresli.

— Strela ubila dve kravi. Edini dve kravi, katere je imel, da se je živil od njih sam in pet malih otrok, je dne 3. t. mes. ubila strela posestniku Andreju Slabetu v Ledinah pri Idriji. Kravi sta bili vredni 500 kron. Ta dan opoldne je bilo vročine na Ledinah v senci 44 stopinj C. Take vročine ne pomnijo.

— Gasilno društvo v Domžalah je imelo tekom dveh let v nedeljo vaje.

— Osojsko jezero je dobilo nov parnik „Landskron“.

— „Zveza slovenskih pevskih društev“. Nedeljski koncert v Svicariji ne bo samo navadna pevška zabava, ampak pravi resnični koncert v smislu društvenih pravil, ki določajo med drugim namenom skupščine tudi to, da se o njih priliki s pevskimi proizvajalji širi umetniški kar najpopolnejša pevskoglasbeno izobraženost. Sicer pa nam jamči za vse že ime gosp. konc. vodje Hubada, ob čegar vodstvom se bo koncert vršil. — Od tem času je koncert v zaprti dvorani nemogoč, kar se je na lanski skupščini pokazalo, ko je bila dvorana v „Narodnem domu“ skoro prazna in se je koncert izvršil — z deficitom. Izmed vrto pa najbolj ugaja Svicarija za produkcije. Pevcev bo nastopilo do blizu 120. Vstopnina 60 v.

Ljubljanske novice.

Ij Vodja salezijancev utonil.

Dr. Angelus Festa, vodja salezijancev v Ljubljani — je preminul v noči 4 do 5. junija. Njegovo veliko veselje je bilo knajpati se zvečer, ko so že drugi počivali. Zadnji večer bil je jako dobre volje: veselil se je zlasti kresa, ki je gorel na bližnjem griču in godbe, ki je svirala na dvorišču. Kdo bi bil mislil, da ga ravno v tej noči čaka smrt. Šel se je kopat v bližnji potok in se je ondi ponesrečil. Ko so ga pogrešili, šli so iskat in našli ob ribniku njegovo obleko. Nedaleč proč zapazili so njegovo glavo, ki je molela iz vode. Pri kopanju se mu je udrla mehka zemlja, rešiti se ni mogel, ter je stoji utonil. Bog mu daj večni počitek! Bil je skrben in jako delaven. Rojen dne 15. okt. l. 1866. v Turinu je bil že takoj v mladosti velik don Boskov prijatelj. V starosti osmih let ga je don Bosko sprejel v svoj zaved. Ko je z najboljšim uspehom dovršil gimnazijske študije, je šel na gregorijansko vseučilišče v Rim, kjer je postal doktor teologije. Nato je bil nekaj let don Boskov tajnik in njegov največji prijatelj. V svoji gorečnosti je prosil, da bi ga poslali v daljne ptuje misijone, in res so ga poslali v Egipet kot ravnatelja. Bil je jako delaven na literarnem polju in je spisal mnogo knjig, med katerim slavi najbolj hermetika Vigoroux, katero je predelal iz francoščine in jo bogato pomnožil, tako da delo obsega štiri obširni knjige po 600 do 700 strani. Tudi drugi njegovi spisi sloviijo po učenosti in lepem slogu. — Pogreb boe v četrtek ob 6 uri zvečer.

Ij Demonstracija za razširjenje volivne pravice v občinski zastop so včeraj pričakovali pred mestnim magistratom. Socialni demokratje so izdali listke, na katerih so pozivali, naj se „vsi sodrugi“ po šesti uri zbero pred magistratom, kjer bo deputacija delavcev izročila spomenico radi od njega že davno obljubljene volivne reforme v obč. svet. Oklic se je zaključil z zatrdilom, da se ne puste več vleči za nos. Vse je nato seve pričakovalo, Bog ve, kaj bo, a zbralo se je samo okolu 100 socialnih demokratov, ki so šli

Tisk „Katoliške tiskarne“ v Ljubljani.

Ljubljanski občinski svet.

Občinski svet ljubljanski je imel včeraj zvečer ob jako številno obiskani galeriji svoje redno seje.

Volivna pravica.

Predsedoval je gospod župan Hribar, ki je naznanil, da je bila pri njemu ravno kar deputacija ljubljanskega delavstva, ki je zahtevala, naj se izpremeni volivni red. Župan je odgovoril deputaciji, da je že izdelal načrt, ki je že tudi v nemščini prestavljen in da mu je treba sestaviti le še poročilo, kar stori v počitnicah. Po počitnicah se razdeli med občinske svetnike načrt izpremenjenega občinskega in volivnega reda, ki bo obsegal tudi določila o četrti volivni kuriji. (Na galeriji par klicev: „Živela volivna pravica!“ Linhart zakliče na galeriji: „Samo obljubo držati!“)

Slovensko vseučilišče.

K besedi se oglašil g. dr. Triller, ki govori nekako tako-le:

Pretekli teden je zopet mogočno zašumelo po tistem redkem nemškem hrastiču, ki ga je svoj čas neprijazen veter zasejal na redna slovenska tla od Save do Drave in Mure. Našel se je namreč avstrijski minister, ki je s prazno besedo priznal že desetletja kodifikovano pravico slovenskega naroda do samostojne vseučiliške izobrazbe. Spomni se in prazno besedo, ne morda s kakim konkretnim dejanjem! To je našim ljubeznivim sedemdesetletnim, da so izlili polne golide strupenega žolča nad ubogi, kulturnega napredovanja žejni slovenski narod. Pravi Nemci so se menda tega patološkega izbruha slepega narodnega sovraštva sami sramovali in zato so poslali v parlamentu v boj enega izmed najinfernejših svojih zastopnikov. Tistega dr. Pommerja namreč, čigar govore snaženi človek nerad jemlje v roke brez rokov. In res je tudi to pot delal čast svojemu reneju ta klasičen tip celjske nemške kulture. Slovenski narod psoval je „globoke v barbarstvu tičečo druhal, ki je potrebna k večjem norišnic in kaznilnic, ne pa visokih šol“. Punctum. In sedaj veselja vriskajo mariborski, celjski, celovški in ptujski Germani, da je njihov klicatelj v boju tako drastično na lastnem telesu dokazal neuspešnost vsake akademične izobrazbe in s tem pobil implicate tudi potrebo slovenskega vseučilišča. Dvigajo se drug za drugim zastopi teh imenitnih in slavnih germanskih imperijev na slovenski zemlji ter prepovedujejo vladi tudi le misel na ustanovitev kake slovenske visoke šole. Anathema sit! — Žalil bi zastopstvo slovenske prestolnice, v kateri se ima položiti, ako Bog dá, v doglednem času temelj-kamen slovenskemu vseučilišču, če bi se spuščal v resno polemiko z navedenimi izbruhi najnižje politične zagrizenosti. Z elementi, ki nam že desetletja kradejo ljudske in srednje šole, potem pa kriče, da nismo zreli za visoke šole, ker nimamo srednjih; z elementi, ki so z krvavim slovenskim denarjem zgradili nemške oaze sredi slovenskih poljan ter jih z istim denarjem še dandanes ondi vzdržujejo, potem pa stokajo, da se bo nemški davek zlorabil za vzdrževanje slovenskega visokega šolstva — s takimi ljudmi je resna polemika nemogoča. — Na npravi in moralni nivo njihovega bojevanja se pa slovenski narod nikdar ne bo ponižal. Toda nekaj je pri tem, kar je treba na tem mestu pibiti in perpetuum rei memoriam. To namreč, da tudi oni del ljubljanskih in kranjskih Nemcev, ki v zadnjem času tako rad piska na piščal narodnega miru, ni našel besedice graje za to nezaslišano blatenje slovenskih sodeželanov, niti protesta zoper nepoklicano vmešavanje v opravilne kulturne težnje slovenskega naroda. Tu je bila prilika pokazati resnost želje po narodni spravi! A molčali so kot grob od prvega do zadnjega ter se s tem identifikovali z nazori jednega Pommerja. Na to se bo treba spominjati vselej in pri vsaki priliki.

V ostalem pa predlaga govornik sledeči sklep: Občinski svet stolnega mesta Ljubljana prehaja preko stvarno povsem nepoklicanega, v obliki pa najnedostojnejšega vmešavanja raznih štajerskih in koroških nemških municipijev v prisanje ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani s primernim preziranjem na dnevnored.

Dr. Majaron pravi, da hoče zavrniti napade, ki očitajo naravno napredni stranki izdajalstvo v vseučiliškem vprašanju. Ti znani klerikalni napadi so jako kričavi obrnjeni so proti dvema odličnima članoma obč. sveta „Slovenec“ je zadnje čase postal tako prijazen, da nam je začel očitati izdajstvo. Napada se predvsem naš poslanec Plantan zaradi govora, ki ga je imel v drž.

zboru. „Slovenec“ pravi, da je pokvaril Plantan vso vseučiliško akcijo. Govornik je čital in tudi slišal govor, ki mu je ostal v najboljšem spominu. Njegovo obnašanje je bilo mirno in govoril je temperamentno. Dostojni govor je napravil najboljši vtis. In vendar je moral prestati Plantan vele-nemški napad in sicer se mu je očitalo, da je postopal v dogovoru s poslancem Schwe-gliem. Očita se mu končno le, da ni zahteval takojšnje vstanovitve, marveč le zagotovitev slov. vseučilišča. In vendar ve vsakdo, da dandanes še celo Čehi ne zahtevajo družega, kakor le zagotovitev svojih zahtev. Sicer pa moramo le častitati posl. Plantanu, ki je pokvaril vseučiliško akcijo tako, da je odgovoril minister Hartl tako, da je priznal upravičenost slov. vseučilišča. A tudi na ljubljanskega župana je prigrmel strel, ki ga niti zasluzil ni. Izjavil je namreč, da bi se nekaj predmetov predavalo tudi v nemščini. Ta izjava je napravila velik ogenj v predalih „Slovenčevih“. Ne zamerite mi, da preciziram historično razvoj vseučiliškega vprašanja. L. 1898 je stavljal govor-nik predlog v dež. zboru, ki zahteva pravoslovno in teologično fakulteto. Poleg tega je pa došel v pravni odsek tudi nemški predlog, ki zahteva, naj se na nameravanem vseučilišču predava v vseh na jugu običajnih jezikih. Pravni odsek je poročal 28. febr. 1898 in je predlagal, naj se ustanovi v Ljubljani vseučilišče, ki bi združevalo mladino vseh narodov na jugu. Deželni zbor je takrat sklenil okvir, v katerem bi bilo prostora tudi za nemška predavanja. Ta predlog je bil sprejet tudi z glasovi kat. narodnih poslancev. Ta predlog ni bil sad nemško-slovenske zveze, ampak sad slovenske sloge. Historična laž je, da je ta predlog sad nemško-slovenske zveze, ker je bil to prvi sad takratne slovenske sprave. Tega so se poprijeli tudi drž. poslanci.

Dr. Šusteršič je utemeljeval l. 1901 svoj nujni predlog o slovenskem vseučilišču in je rekel, da hočemo Jugoslovani vseučilišče, ki bi služilo vsem narodom na jugu.

Jaz mislim, da je to dovolj konstatirano da so zavzeli klerikalni poslanci stališče, ki ga je naglašal Hartl.

Ne bom vlival olja v ogenj in ne bom preiskaval, zakaj je zavzel „Slovenec“ zdaj drugo stališče. Žalosten pojav je to, da gre strankarska borba tako daleč, da se mora delati z lažmi. Sklepam z željo, da bi bilo konec temu kompromitiranju.

Nakup avgmencijskega skladišča in vojaške bolnice na Dunajski cesti.

Dr. Majaron predlaga nujno: Župan se pooblašča, da stopi v dogovor z vlado glede nakupa sveta, na katerem je stala vojaška bolnišnica in avgmencijsko skladišče, ki ga namerava prodati vlada. Za nove šole in za novo mestno hišo potrebuje občina to zemljišče.

Predlog soglasno obvelja. Župan naznanja, da se jutri odpelje na Dunaj, kjer prične pogajanja z vlado.

Elektrarna.

Dela za zgradbo temeljev za nove stroje pri elektrarni se oddado tvrdki Filip Supančič, ki sicer ni najcenejša, a je vedno izvršila dela v zadovoljnost občine. Delo se odda omenjeni tvrdki za 7200 K, medtem ko je ponudba tvrdke Falleschini & Schuppler za 900 K ceneja.

Ustanove in prispevki

v znesku 200 K se odda Stefaniji Gregorc, roj. Šusteršič, vdovi uradnika banke „Slavije“.

Pavlu Debelaku se podaljša ustanova v znesku letnih 600 K še za šolsko leto 1905/06, da dovrši rigorozo.

Prejšnja samostojnega odseka c. kr. kmetijske družbe za prispevek k darilom za povzdigo konjereje se odkloni.

Mestni šolski svet je nasvetoval, naj bi občina dovolila mestni deški šoli za razstavo učil 300 K, a finančni odsek je bil na županov predlog mnenja, da bi zadostovalo tudi 200 K, kateremu mnenju se pridruži tudi občinski svet.

Spominska knjiga o razvoju mesta po potresu l. 1895.

V imenu finančnega odseka poroča občinski svetnik Svetek o županovem dopisu o izdaji spominske knjige, ki bi opisala v pripovedni obliki delovanje mestne občine od 14. aprila 1895 do 14. aprila 1905. Knjiga bi imela tudi slike iz predpotresne dobe. Sodelovali bi pri sestavljanju magistratni uradniki, Lah, dr. Zarnik, Govekar, Tome, Bleiweis, Leme, Trdina, Debevec, Duffe, Koch, Naglič, dr. Kopriva, dr. Bleiweis, Čuha, Veltar, Košir, pri redakciji pa Rupnik. Tiskana pola naj bi se nagradila po 80 kron. Občinski svet sklene, da je načeloma za izdajo spominske knjige, magistratu se pa naroči, da izdela in v najkrajšem času predloži v odobrenje treškovnik o spominski knjigi.

Prošnja mestnih delavcev za izboljšanje dnevnice.

Mestni delavci Sirk, Strukelj, Košenina in Perko so vložili v imenu svojih tovarišev mestnih delavcev prošnjo, naj bi se izboljšala dnina od 1.60 K na 2 kroni. Prošnjo utemeljujejo s tem, ker se se izboljšale plače vsem mestnim uslužbencem in pri sedajni vedno večji draginji ni mogoče mestnim delavcem, ki se tudi redbinski očetje, več izhajati in ker je vedno več ulic v mestu, morajo delavci delati eno uro več kakor prej. Župan je izročil to prošnjo finančnemu odseku z dopisom, v katerem naglašja, da za zdaj ne more priporočiti prošnje, ker tega ne dopusti mestni proračun. Tudi sicer ne bi mogel brezpogojno priporočiti prošnje, ker nekateri izmed mestnih delavcev ne zaslužijo izboljšanja. Župan priporoča, naj bi se uvedle tri vrste dnin in sicer po 2, 1.80 in 1.60 kron. Nevrednega delavca bi se lahko kaznovalo s tem, da bi se ga postavilo v nižjo vrsto. Finančni odsek se pa ni strinjal v vsem z županom. Mnenja je, da bi bile po županu nasvetovane plače premajhne. Zato predlaga, naj se z novim letom vpelejo tri vrste plač za mestne delavce in sicer po 2.20, 2 in 1.80 K na dan. V proračunu za l. 1906. naj se pa določi razvrščenje delavcev. Sprejeto.

Raznoterosti.

V tivolskem gozdu je 200 smrek, ki so za posekati. Sklene se razpisati prodajo teh smrek.

Prošnji društva ljubljanskih komisijonarjev in postreščkov za zvišanje cenika je obč. svet ugodil samo v dveh točkah.

Prošnjo „Narodnetiskarne“ za znižanje cene električnemu toku za razsvetljavo in motorje je občinski svet odklonil, ker bi se sicer oglasile z isto zahtevo tudi druge tiskarne.

Občinski svet je dovolil razdelitev Pustovega sveta ob Streliških ulicah na pet stavbišč v odprtem stavb. sistemu brez predvrtov z enonastropnimi hišami. Za razširjenje Streliških ulic potrebni svet bo moral g. Pust brezplačno odstopiti.

Za takojšnjo popravo obrežnega zidu na prostoru prejšnje Mayerjeve hiše se je določilo 1700 K.

Koncem seje je interpeliral obč. svetnik Franchetti župana ako hoče napraviti na stališču šjakarjev ob Franc Jožefovi cesti primeren tlak, ker sedaj je ondotno stališče jako nečedno in okuženo, dasi je na najbolj obiskanem prostoru mesta. Župan je dejal, da bi to rad storil, ako bi imel dovolj denarja. Strošek za to je že parkrat postavil v proračun, a ga je moral črtati. Mogoče se to izvrši prihodnje leto.

Električna cestna železnica ima v preteklem poslovnem letu, kakor se glasi njeno nemško (!) pisano poročilo obč. svetu 508 K 11 v. nedostatka in ne vleče nobenih obresti od v podjetje za-

loženega milijona. Vozilo se je na električni železnici v preteklem poslovnem letu 929 tisoč 349 oseb.

Instrukcija

dijaka gimnazijskih razredov ali kako drugo

podučevanje sprejme v počitnicah v Ljubljani stanujoč visokošolec.

Naslov: „Instrukcija“, poste rest. glavna pošta v Ljubljani. 1359 2—1

Prodaj iz proste roke

raznoverstno konjsko opravo, kočije, landaver, sani

in sploh vse za fijakarsko obrt potrebne reči.

Kupi se lahko takoj ali zadnji dan na licitaciji dne 10. t. m.

Kupce vabim na ogled!

Kranj, dne 3. julija 1905.

1358 1—1

Jernej Dolžan.

Radi preselitve proda se prav dobro ohranjen

klavir

1357 1—1 za 100 K.

Več se izve pri upravnistvu „Slovenca“.

Več tesarjev

dobi trajen zaslužek ob dobri plači pri

1348 5—2

„Kranjski stavbni družbi“

v Ljubljani, Levstikove ulice.

Pozor!

Pozor!

V Kafé-restavrantu „pri Zajcu“

(na vogalu Rimske in Bleiweisove ceste) se bode postreglo vsaki dan poleg okusnih jedil in priznani najboljšimi vini, katerih izbor je največja s posebno specijaliteto **dolenjskih rakov** in finim cvičkom iz **Gadove peči!**

Toči se vedno sveže najbolj priljubljeno pivo. — Na razpolago je prijazen senčnat vrt.

Priporočam se slavn. občinstvu za vsestransko blago naklonjenost

1318 5—2 z veselošpovanjem

Avguštin Zajec, restavratr.

V četrtek, 6. julija

velik koncert vojaške godbe.

Švicarija.

1355 1—1

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. o Vstopnina 40 vin.

K obilni udeležbi vabi najvljudneje

I. Kenda.

Naznanilo preselitve.

Slavnemu p. n. občinstvu si usojam najvljudneje naznaniti, da sem preselil svojo

trgovino s klobuki, čepicami itd.

s Starega trga št. 4 na

Mestni trg v hišo gosp. Urbanca

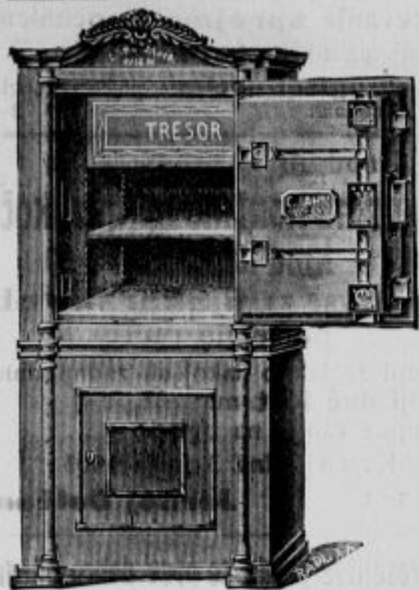
ter jo ondi popolnoma na novo uredil.

Zahvaljujoč se za obilo doslej mi izkazano zaupanje, se priporočam za obilni nadaljni obisk in bilježim velespoštovanjem

G. Čadež.

1360 4—1

Ernest Hammerschmidta nasledniki Madile, Wutscher & K^o.

trgovina železnin in kovin
1980c 34-17
Ljubljana
Valvasorjev trg 6. Prešernove ulice 50.

Velika zaloga

blagajnic in denarnic ter vseh v železninsko stroko spadajočih predmetov.

Cene nizke!

Služba

občinskega sluga

v Ribnici je oddati.

Plača po dogovoru. 1353 5-2
Prošnje vlagati je do 1. avgusta letos.
Županstvo Ribnica, 2. julija 1905.

Odlikovan
z zlato kolajno in
časno diplomom
v Parizu.

ANTON PRESKER

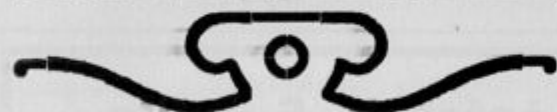
603 104-23

krojač v Ljubljani
Sv. Petra cesta št. 14

se priporoča preč. duhovščini
v izdelovanje vsakovrstne
duhovniške obleke
iz trpežnega in solidnega blaga
po nizkih cenah.

Opozarja na veliko svojo
zalogo
izgotovljene obleke
posebno na haveloke v naj-
večji izbiri po najnižjih cenah.

Dobavitelj uniform avstrijskega društva železniških uradnikov.

Hotel Lloyd.

V sredo, dne 5. julija 1905:

Vojaški koncert.

Začetek ob 8. uri zvečer.
Vstopnina 40 vin. za osebo.

1351 2-2

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejenim poroštvom

v lastni hiši v Ljubljani v lastni hiši

na Dunajski cesti št. 18, na vogalu Dalmatinovih ulic

obrestuje hranilne vloge po

2 52-38

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure od 8.—12. in od 3.—4. ure popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom hranilničnega urada.

Upravno premoženje kmetske K 7,024.718 89.
posojilnice znaša

Stanje hran. K 7,651.915 41. Denarni promet K 32,039 761 84. Stanje rez. K 120.878 15.
vlog zaklada

Varnost hranilnih vlog je tudi zjamčena po združnikih.

Poštno-hranilničnega urada št. 828.406. — Telefon št. 185

Perje za postelje in puh

priporoča po najnižjih cenah

912 9

F. HITI

Pred škofijo št. 20.

Zunanja naročila se točno izvršujejo.

Prevzamem ali kupim že vpeljano

malo trgovino

1347 na deželi s stanovanjem. 3-2

Prosim torej vlč. gg. župnike in drugo slavno
občinstvo blagovoliti poročati o taki priliki na
M. T. poste restante Razdrto, Notranjsko.

Pomladanska in jesenska doba
1905. 343 40-38

Prilistno brnsko blago.

En kos Mtr. 3.10	K 7, 8, 10 iz dobre	volne
dolg, zad. za kompl.	K 12, K 14 iz boljše	
obleko za gosp. (suk- nja, hlače, televniki)	K 16, K 18 iz finejše	
stane le	K 21 iz najboljšje	

En kupon (kos) za črno salon. obleko K 20, kakor tudi
blago za povrhnjke, turket, loden, sviln, kamgarne razpo-
šilja po tovarniških cenah kot rečna in solidna znana
tovarniška zaloga za suknjo

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzorci ravno in franko. Zjame, pošiljatev po vzorcu.
Velike so prednosti, ki jih imajo odjemalci, ki dobivajo
blago direktno pri tej tvrdki na mestu tovarne.

FIRNEŽ LE IZ KRANJSKEGA LANENEGA OLJA.

920

PRIZNANO NAJBOLJŠE OLJNATE BARVE.

NAJFINEJŠE TELEFON 154.

BARVE ZA UMETNIKE

DRA. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU

FINE OLJNATE BARVE ZA

ŠTUDIJE DRA. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU

(PUŠICA 20 VIN.)

MEČILA,

APARATE, BARVE IN PREDLOGE ZA

ŽGALNO SLIKANJE

VELIKO IZBIRO

LESENIH IZDELKOV

ZA VŽIGANJE IN POSLIKANJE IMATA

BRATA EBERL

TOVARNA OLJNATIH BARV,
LAKOV IN FIRNEŽEV

MIKLOŠIČEVA CESTA 6

LJUBLJANA.

ČOPIČI. — BRONCE. — KARBOLINEJ. — LIM.

TUZEMSKI IN INOZEMSKI LAKI.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“
(Strangfalzziegel).

742 40-23

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. o Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola.

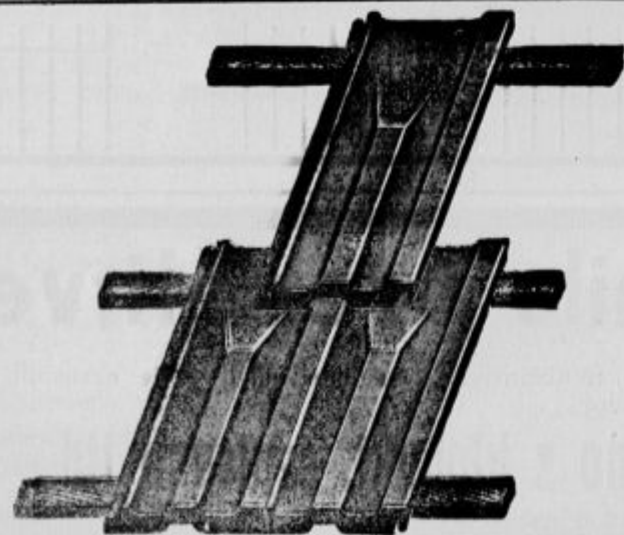
Najbličnejše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje.

Vzorke in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki.

Takojšnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki.

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za izgube pri žrebanjih pri izžrebanju najmanj-
šega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulturna zvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strebelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih
stvarih, potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih
vrednostnih papirjev in vestni nasveti za doseg kolikor
je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih
glavnih. 18 150-70